

سه شنبه 23 خرداد 12 رجب 12 ژوئن

وفات «عباس ابن عبدالملک» عمیو بزرگوار پیامبر(ص) در سال 32 هجری قمری...

وفات #171؛ عباس ابن عبدالملک» عمیو بزرگوار پیامبر(ص) در سال 32 هجری قمری #171؛ عباس ابن عبدالملک» عمیو بزرگوار پیامبر اسلام (ص) و از بزرگان قریش در سال 32 هجری قمری وفات یافت. او مردی توانگریود و گویند که پیش از هجرت پیامبر اکرم (ص) به مدینه، اسلام آورد، اما عقیده اش را آشکار نساخت. برخی دیگران مورخان معتقدند که عباس ابن عبدالملک کمی پیش از فتح مکه در سال 8 هجری به مسلمانان پیوست و پس از فتح مکه منصب سقايت خانه خدا یعنی تامین آب برای زائران خانه کعبه را رسول خدا(ص) به ایشان واگذار کرد. عباس در غزوه حنین در کناریاران حضرت محمد(ص) حضورداشت و در اواخر عمر از دوچشم نابینا شد و چندی بعد بدرود حیات گفت و چندی بعد بدرود حیات گفت. پیکریاک عباس ابن عبدالملک را پسرش #171؛ عبدالله در گورستان بقیع در مدینه منوره به خاک سپرد.

درگذشت ابو حذیفه راوی اخبار تاریخی، قصص انبیا و حدیث در سال 206 هجری قمری #171؛ ابو حذیفه راوی اخبار تاریخی، قصص انبیا و حدیث دیده از جهان فربوست. اوربلخ بدنیآمد اما در بخارا زندگی کرد. وی مدتی هم در مکه و مدینه به فراگیری حدیث مشغول بود. ابو حذیفه راوی احادیثی معتبر است. از میان افرادی که وی از آنان روایت کرده است، امام جعفر صادق(ع)، محمد بن اسحاق و مالک بن انس رامی توان نام برد. همچنین محمد بن قدامه بخاری، محمد بن نیشابوری و عبدالله ابن احمد مروزی از جمله ناقلان روایات ابو حذیفه بودند. از تالیفات ابو حذیفه المبتداء رامی توان نام برد که مهمترین اثراوست و از نخستین تالیفات اسلامی درباره خلقت و قصص پیامبران به شمار می‌آید. الفتوح و روایتی بلند از امام صادق(ع) درباره معراج حضرت رسول(ص) از دیگر آثار ابو حذیفه است.

درگذشت #171؛ احمد بن یحيی رملي» در سال 306 هجری قمری #171؛ احمد بن یحيی رملي» از مشاهیر عارفان قرن 4 هجری قمری درگذشت. کنیه وی ابو عبدالله و شهرتش ابوالجلاء بود. برخی از علماء براین عقیده اند که در سرتاسر زمینهای شام، حجاز، عراق و حلب مانند رملي کسی نبوده است. رملي که با ذوق الفنون عالم مصری هم عصر بود در طلب علم سفرهای بسیار کرد و به گردآوری روایات و احادیث همت گماشت. برخی از یادداشتهای ابن عارف بزرگ بصورت خطی موجود است.

درگذشت #171؛ شیخ زین العابدین بن مسلم مازندرانی» در سال 1271 هجری شمسی #171؛ شیخ زین العابدین بن مسلم مازندرانی» عالم ربانی و فقه امامی قرن 14 هجری و از شاگردان صاحب جواهر در سال 1271 هجری شمسی درگذشت. ایشان به واسطه حسن تقریر و حسن بیان در میان معاصران خود مشهور بود و مرجع تقلید بسیاری از شیعیان هند و عراق و ایران بوده است. از آثار شیخ زین العابدین مازندرانی می‌توان ذخیره المعاد، و زينة العباد را نام برد.

اعتراض شدید آیت الله کاشانی به صدارت عبدالحسین هژیر در سال 1327 هجری شمسی پس از ابراز تمایل مجلس شورای ملی در سال 1327 هجری شمسی به صدارت عبدالحسین هژیر، آیت الله کاشانی اعتراض شدید خود را به این مسئله ابراز داشت. بدین ترتیب به درخواست ایشان دانشجویان دانشگاه حقوقی دانشگاه تهران در صفوی منظم به سوی مجلس حرکت کرده، در میدان بهارستان تظاهرات نمودند. در همان زمان عده کثیری از طبقات مختلف مردم و بازاریان به دانشجویان پیوستند و اعتراض خود را به نخست وزیری هژیر ابراز کردند. این تظاهرات با دخالت شدید نیروهای انتظامی رژیم روبه رو شد. گفتنی است پس از تظاهرات تهران، در قم، مشهد و اصفهان نیز مردم علیه نخست وزیری هژیر تظاهرات کردند.

تشکیل ستاد انقلاب فرهنگی نظام آموزش عالی در سال 1359 هجری شمسی حضرت امام خمینی(ره) فرمان تشکیل ستاد انقلاب فرهنگی نظام آموزش عالی و زدون مظاهر فرهنگ غرب از چهره دانشگاهها تشکیل گردید. اعضای این ستاد به امر امام(ره) از استادان مسلمان و کارکنان و دانشجویان متعدد و با ایمان و دیگر قشرهای تحصیل کرده متعهد و مؤمن به نظام جمهوری اسلامی انتخاب شدند.

آغاز عملیات بیت المقدس 7 در سال 1367 هجری شمسی عملیات بیت المقدس 7 با رمز عملیاتی یا اباعبدالله الحسین در منطقه عمومی شلمچه در سال 1367 هجری شمسی آغاز شد. عملیات مذبورهنگامی آغاز گردید که نیروهای دشمن بعضی بارها شهرهای بی دفاع میهن اسلامی را آماج موشك ها و بمب های شیمیایی خود

قرارداده بودند و با تجمع نیروهایش در ناحیه شلمچه قصد تجاوز و محله ای جدید را داشتند. پس از صدور فرمان حمله، رزمندگان اسلام نیروهای دشمن را غافلگیر کردند و در نخستین مرحله از عملیات بیت المقدس با انهدام وسیع نیروهای بعثی عراق و تجهیزات جنگی آنان همراه بود. طی این دو مرحله چهار لشکر ارتضی بعثی عراق منهدم شد.

آغاز نخستین حرکت بزرگ عربهای ساکن فلسطین علیه صهیونیستها در سال 1921 میلادی نخستین حرکت بزرگ عربهای ساکن فلسطین در سال 1921 میلادی بر علیه صهیونیست‌ها آغاز شد. آنان با این حرکت انقلابی نسبت به سیاست استعمار و طرفداری استعمارگران از یهودیان صهیونیست مقیم فلسطین اعتراض کردند. به موجب این سیاست استعماری مهاجرت یهودیان از سراسر نقاط جهان به فلسطین آغاز شد و اسکان آنان تا سال 1923 میلادی به بیش از سی و پنج هزار تن بالغ شده بود.

کشور فلسطین، سرزمین کم وسعتی است که در ناحیه خاور میانه و در شرق مدیترانه قرار دارد. این سرزمین همچون پلی سه قاره آسیا، افریقا و اروپا را به هم متصل می‌کند و قلب جهان عرب و حلقه اتصال شرق و غرب می‌باشد و الهام بخش سه دین بزرگ دنیا است. چنین موقع مهم و خصوصیات ویژه، این کشور را به صورت یکی از ناطق استراتژیک جهان درآورده است اما اشغال آن توسط صهیونیست‌ها و با حمایت ابرقدرتها و نیز آواره شدن چندین میلیون فلسطینی موجب آن گشته تا قلب‌های مسلمین جهان محزون و متأثر گردد.

3500 سال قبل از میلاد اقوام سامی از قلب عربستان به سوی مصر، عراق، سوریه، لبنان، و فلسطین کوچ نمودند که 25 قرن ق. م. یکی از این اقوام که به کنعانیان معروف بودند فلسطین را به عنوان محل سکونت خود برگزیدند. 20 فرن ق. م اولین دولت تحت عنوان کنعانیه در کشور مزبور تاسیس شد.

در سال 1225 ق. م، قوم بنی اسرائیل به رهبری حضرت موسی(ع) در فلسطین کونت یافتند. حدود هزار سال ق. م، اقوامی بنام #171;فلسطین« که از جزایر دریای اژه آمده بودند به این ناحیه راه یافته و جای کنعانیان را گرفتند بنی اسرائیل به سرکردگی داود نبی و بعد از او به رهبری سلیمان پیامبر در حدود ده قرن ق. م دولت عبرانی را در این کشور بوجود آورده که رقیب دولت اقوام فلسطین بود.

فلسطین در سال 772 ق. م به تصرف آشور و به سال 539 ق. م توسط کوروش اشغال شد. در اواسط نیمه دوم قرن چهارم ق. م اسکندر آن را تصاحب نمود.

در سال 395 میلادی فلسطین به عنوان مستعمره روم غربی اداره می‌شد و از اواسط قرن هفتم تا شانزدهم فرمانروایان عرب بر آن استیلا داشتند.

در سال 1517 م جزئی از خاک امپراطوری عثمانی بود که به مدت 4 قرن آن را در اختیار خود داشتند و تا سال 1917 م بر آن حکومت می‌کردند.

در سال 1897 م اولین کنگره صهیونیزم در شهر بال سوئیس به سرپرستی هرتزل برگزار شد و هدف خود ار این گونه مشخص نمود: هدف صهیونیسم عبارت است از ایجاد یک وطن قومی برای ملت یهود در سرزمین فلسطین.

در نوامبر 1917 م، بریتانیا اعلامیه مشهور بالفور را مبنی بر تاسیس وطن قومی برای لت یهود در فلسطین صادر کرد. جنگ جهانی اول پایان نیافته بود که یهودیان و عده تشکیل کشور یهود را از بریتانیا دریافت نمودند و انگلیس با مشارکت شریف حسین حکمران قت حجاز، دولت عثمانی را از فلسطین بیرون راند و مهاجرت یهودیان به این سرزمین آغاز شد و دولت انگلستان به قیومیت خود در این کشور پایان داد. اعراب در خلال قیامها و انقلابهای، مخالفت خود را با عده بالفور اعلام نمودند که این حرکات زمینه ساز انقلاب بزرگ سال 1936 و 1939 م بود که بر جسته ترین رهبرش شیخ عزالدین قسام است. و بالاخره سازمان ملل متحد قطعنامه شماره 181 را مبنی بر تقسیم فلسطین به دو کشور یهودی و عربی در تاریخ نوامبر 1947 م صادر نمود و در سال 1948 م سازمان جهانی صهیونیزم برپائی اسرائیل را اعلام داشت. در سال 1948 م سکنه یهودی فلسطین اشغالی به 33٪ کل جمعیت فلسطین رسید که 5/67٪ اراضی فلسطین را اشغال نموده بودند.

گرچه ارتش دول عربی وارد جنگ با متجاوزین اسرائیلی شد ولی پس از رسوایی‌ها و خیانت‌ها به آتش بس‌ها و موافقت‌هایی تن داده و عقب نشینی نمود و رژیم غاصب به سال 1856 م به کانال سوئز حمله کرد. در 28 مه 1964 م کنگره عمومی فلسطین در شهر قدس با اعلام تاسیس: سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) پیمان ملی فلسطین را تصویب کرد و سپتامبر همین سال ارتش آزادی بخش فلسطین برای مبارزه با غاصبین بوجود آمد.

تصرف پاریس توسط نیروهای آلمان نازی در سال 1940 میلادی پاریس پایتخت زیبای فرانسه در سال 1940 میلادی در جریان جنگهای جهانی دوم به تصرف نیروهای آلمان نازی درآمد. سربازان هیتلر پس از تصرف پاریس پیروزمندانه در خیابانهای شهر رژه رفتند. حمله آلمان نازی به فرانسه به دنبال حمله به هلند و نروژ و بلژیک در ماه می سال 1940 میلادی شروع شد و پس از انحلال ارتش فرانسه در این روز، پاریس تسخیر گردید.